

Sygn. akt V U 1107/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant p.o. stażysty Patrycja Kinder

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2018 r. w Kaliszu

odwołania M. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 20 listopada 2017 r. Nr (...)

w sprawie M. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 20 listopada 2017 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu M. J. prawo do emerytury poczynając od (...).

2. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz M. J. kwotę 180,00 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z 20 listopada 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił M. J. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Kombinacie (...) w okresie 3.05.1982 – 31.07.1984 albowiem przedłożone dokumenty z archiwum są niewystarczającym środkiem dowodowym.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył M. J. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu pracy wykonywanej w latach 1982 – 84 jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący M. J. urodzony (...), w okresie 3.05.1982 – 31.07.1984 był pracownikiem Kombinatu (...) zajmując stanowisko hartownika.

dowód: świadectwo pracy, umowa o pracę, przyjęcie do pracy, karta obiegowa w aktach osobowych odwołującego.

Wymienione wyżej prace odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy na wydziale obróbki cieplnej.

dowód: zeznania świadka Z. W., zeznania odwołującego

Łączny okres składkowy i nieskładkowy odwołującego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 25 lat 6 miesięcy i 3 dni. Zaliczony przez ZUS okres pracy odwołującego w warunkach szczególnych to 13 lat i 3 dni. Przypada on poza okresem objętym badaniem w niniejszej sprawie. Odwołujący nie jest członkiem OFE.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach ... / Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm. / ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 .02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach ... /Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm. / za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi / okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym /. W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy o charakterze osobowym jak i w postaci dokumentacji pracowniczej (świadectwo pracy, umowa o pracę, przyjęcie do pracy, karta obiegowa), wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się wymaganym co najmniej 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał w okresie od 3 maja 1982 r. do 31 lipca 1984 r. prace polegające na obsłudze pieców do hartowania metali. Prace te były wykonywane na wydziale obróbki cieplnej fabryki należącej do gałęzi przemysłu metalowego. Prace takie

spełniały warunki wymienione w wykazie A dział III pkt. 76 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. Pracę taką odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Łączny okres wykonywania takich prac wynosi 2 lata 2 miesiące i 28 dni. Doliczenie tego okresu do okresu pracy w warunkach szczególnych, uznanego przez ZUS, sprawi że odwołujący legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 r. okresem takiej pracy wynoszącym 15 lat 3 miesiące i 1 dzień. Spełniona została zatem przesłanka co najmniej 15-letniej pracy w warunkach szczególnych Cały badany okres pracy w warunkach szczególnych przypada przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 25-letnim okresem ubezpieczenia i w chwili wydawania zaskarżonej decyzji miał ukończony 60-ty rok życia. Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w punkcie 1 sentencji.

O kosztach sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 i § 15 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, uznając, iż nakład pracy pełnomocnika procesowego uzasadnia zastosowanie stawki minimalnej.